

Δει δη δειν Δημοκρατίας

Δήλωση
Χρήστου
Κηδουρού

Δει δη ιδεών Δημοκρατίας

Copyright 2006

Χρήστος Κηπουρός

Μαυρομιχάλη 13

Διδυμότειχο

xkipuros@otenet.gr

Εικόνα εξώφυλλου: Από τη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου, {*}
Αθήνα 1 Δεκεμβρίου 2006,

Πηγή: www.papandreou.gr,

Εικ. οπισθόφυλλου: Σύνθεση συγγραφέα,

Πηγή: αρχείο του ίδιου,

{*} Οι λόγοι για τους οποίους η λέξη Δημοκρατία μπήκε στον τίτλο, αναλύονται στο κείμενο που ακολουθεί. Και υπάρχουν κι άλλοι λόγοι, οι οποίοι σχετίζονται με τα Εθνικά. Σαφώς όμως δεν έχουν σχέση με το εάν η ίδια αυτή λέξη είναι ή όχι γραμμένη στο δέντρο {βλ. εικόνα}. Μπορεί άλλωστε και να την ξέχασε αυτός που έγραψε τις υπόλοιπες μεταξύ των φύλλων, και που με λίγη καλή φαντασία παίζουν το ρόλο κλαδιών. Μόνο που ξέχασε κι άλλη. Τη θεμελιώδη λέξη, Περιφέρεια. Αν δε πει ότι η θέση αυτών των λέξεων και αξιών είναι στις ρίζες ή τον κορμό κι όχι στα κλαδιά, τότε ας φύγει από αυτά κι η Ελευθερία. Τι να κάνει άλλωστε μόνη, χωρίς τη Δημοκρατία και την Περιφέρεια;

Θράκη 2 Δεκεμβρίου 2006,

Εικόνα Εξώφυλλου,

Εικόνα οπισθόφυλλου,

Δει δη ιδεών Δημοκρατίας

Δήλωση του πρώην Βουλευτή Έβρου Χρήστου Κηπουρού {}*

Αρκούσε ένα μέρος από τη γνωστή παρήχηση του «ταυ», το «τυφλός τα τ' ώτα, τον τε νουν ει» ώστε να πω τη γνώμη μου στο Γιώργο Παπανδρέου. Θα μπορούσα ακόμη να του πω ότι όπως στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί έτσι και στους Οίκους δεν γίνεται να μένει το μάτι τους στα οικόπεδα, που μάλιστα δεν είναι ούτε άρτια ούτε και οικοδομήσιμα, και γιατί τι να πουν τότε οι ακτήμονες. Γιατί με τόσες βασιλείες και τέτοια φέουδα, να επαναστατήσουν μόνο θα μπορούσαν για την απουσία της αξίας της Δημοκρατίας. Είτε εντός των τειχών τους ως φυλακισμένοι, εάν αποφυλακίζονταν, είτε και εκτός των τειχών, ως αιχμάλωτοι των όποιων συμβατικών ή εναλλακτικών εκδοτικών και τηλεοπτικών Λιοσίων που σαν αναγνώστες ή/και θεατές θα τα έκοβαν με το μαχαίρι. Αυτή την επανάσταση εννοούσα. Όχι άλλα μαχαίρια.

Για αυτό και εγώ, επειδή όντως απορώ με την ανεξάντλητη υπομονή των άκληρων, απέναντι στους οποίους ακόμη και οι οργεώνες της κλασσικής Αθήνας όπως και οι πληβείοι της αρχαίας Ρώμης είχαν πιο πολλά δικαιώματα, έβαλα το συγκεκριμένο τίτλο όχι βέβαια λόγω παρήχησης του «δέλτα» αλλά κυρίως για το «και άνευ τούτων ουδέν εστί γενέσθαι». Και γιατί άλλο οι ιδέες και άλλο οι υποδείξεις των συμβουλευτικών εταιρειών, που με γκουρού το Φλωρεντιανό συγγραφέα του «Ηγεμόνα», πασχίζουν στην Αθήνα να φιλοτεχνούν τα πορτρέτα ενός, δύο, άντε τριών αντιγράφων. Κατά σύμπτωση, όσοι είναι και οι πολιτικοί θυρεοί των μεγάλων ομώνυμων Οίκων.

Όποιος έχει την παραμικρή αμφιβολία μπορεί πολύ εύκολα να διακριβώσει ότι οι συνταγές των συμβουλευτικών εταιριών των δύο κομμάτων εξουσίας, είναι ολόιδιες. Έτσι όταν είτε στους μεν είτε στους δε αναλαμβάνει επικεφαλής ένας καινούργιος αρχηγός, μια από τις πρώτες του πράξεις είναι η επίδειξη πυγμής. Δεν θυμάμαι πόσα μέλη της Κ.Ο. της ΝΔ είχε διαγράψει ο Κώστας Καραμανλής λίγο μετά την εκλογή του ως αρχηγού ούτε πόσους Βουλευτές απέκλεισε ευθύς αμέσως μετά τη δική του εκλογή, ο Γιώργος Παπανδρέου από τη συμμετοχή στα ψηφοδέλτια των εκλογών της 7 Μαρτίου 2004. Ούτε βέβαια και ενδιαφέρει σήμερα κανέναν, αυτό καθεαυτό το γεγονός. Το αναφέρω για το Κοινό των Εταιρειών, τις οποίες το μόνο που δεν ενδιαφέρει είναι η Δημοκρατία. Και βέβαια δεν έχουν ιδέα από ιδέες. Όπως άλλοι, ανάμεσά τους ακαδημαϊκοί, που έχουν αναλάβει ρόλους Επιταχυντών, Ιανών κλπ.

Με την ευκαιρία αυτή επαναφέρω την πρόταση [\[1\]](#) που έκανα για συμπληρωματική εκλογή, στην περίπτωση διαγραφής Βουλευτών. Να γίνεται σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα στην περιφέρεια του τιμωρημένου Βουλευτή, που αν λάβει το 50% συν μία ψήφους να διατηρεί την έδρα, και επόμενα να μπορεί στις επόμενες εκλογές, αν θελήσει να είναι πάλι υποψήφιος με την ίδια κομματική σημαία, ενώ να τη χάνει αν πάρει λιγότερες, οπότε θα εκλέγεται ο υποδειχθείς από το πρώην κόμμα του. Να υπάρχουν δηλαδή και στην πολιτική δύο επίπεδα και βαθμοί δικαίου, όπως άλλωστε υπάρχουν και σε άλλους τομείς της κοινωνικής ζωής. Οπότε αν από τη μια ο κάθε αρχηγός θα οφείλει να σκέφτεται πολύ πριν από την όποια επιβολή ποινής «πολιτικού θανάτου» με άμεση μάλιστα εκτέλεση, που είναι και το πλέον σύνηθες, από την άλλη γίνεται και ένα πρώτο βήμα ως προς το «δει» του τίτλου και τη Δημοκρατία.

Επιπλέον είναι ένα έργο πρώτης προβολής για την Ελληνική Δημοκρατία, την Τέταρτη, και όχι βέβαια χιλιοπαιγμένο, όπως συνιστούν οι πρόσφατες εσωκομματικές εκλογές στο χώρο του ΠΑΣΟΚ καθώς και τα του προγραμματικού συνεδρίου. Και ναι μεν οι εταιρείες που έλεγα, προτείνουν τρικ μετά αιφνιδιασμού, όμως ακόμη και η επιτυχία, σαφώς και δεν πιστώνεται στον επικεφαλής. Αν είναι απόρροια άλλου τινός, αυτό είναι η νέκρωση του όλου πολιτικού ΠΑΣΟΚ. Εξ ου και η ανυπαρξία κάθε διαλόγου αφού προσήλθαν, ψήφισαν και απήλθαν. Και αν κάποια μέλη, γυναίκες ή άνδρες του ίδιου αυτού σώματος έχουν τη γνώμη ότι διαχειμάζουν, ματαιοπονούν όταν δεν ματαιοδοξούν. Είτε προσδιορίζονται ως η Ελληνική εκδοχή ξένων προσώπων -ας μην επεκταθώ στο τι και πως- είτε το μυαλό τους δεν χωράει τίποτε άλλο, πλην του καριερισμού και πρωθυπουργισμού. Αυτά τα οποία διατείνονται, ότι συνιστούν τη βάση της πολιτικής, και όχι οι ιδέες και η συλλογική μνήμη. Ας μην επεκταθώ σε εκείνους που τους έχει ξεχάσει ακόμη και ο θυρωρός της πολυκατοικίας τους.

Δεν διεκδικώ κάποιο copyright. Μπορούσε ο οιοσδήποτε να μπει και να πάρει το βιβλίο για την Τέταρτη Δημοκρατία [2]. Βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δημοκriteίου. Μπορούσαν έστω οι παλιοί μου σύντροφοι να το πάρουν, μια και έχουν σχέσεις με το διαδίκτυο, όπου όμως ούτε καν σε αυτό έκαναν κάτι, όπως και στο λεγόμενο think tank, το ΙΣΤΑΜΕ. Πάντως αν ήθελαν όντως να διακονήσουν τη Δημοκρατία, είχαν πολλούς τρόπους. Και αυτό δεν τους πέρασε ποτέ από το μυαλό. Ναι μεν από κάποιους περνάει ένα νέο 1981, που σχετίζεται και πάλι με προπομπό μια πιθανή επιστροφή των Γάλλων Σοσιαλιστών στην εξουσία, όμως τους διαφεύγει ότι εκεί έχουν επεξεργαστεί ήδη τα της λειτουργίας του κράτους και την

ισοκρατία απέναντι στις Περιφέρειες, συζητώντας την πρόταση του Δημοψηφίσματος, και μάλιστα, όταν στο Περιφερειακό είναι ήδη πολλές δεκαετίες μπροστά. Κάτι για το οποίο αρκούσε η λογική που άλλωστε με ενέπνευσε σε προγενέστερο χρόνο, την πρόταση του δημοψηφίσματος για το εδώ Περιφερειακό [2]. Και που εγώ παραμένω με την απορία για το λεγόμενο κόμμα των Ελλήνων Σοσιαλιστών, όπου ψάχνει κανείς με το κερδί να βρει μέλος στο παλιό ή στο νέο πολιτικό συμβούλιο, εκτός Αθηνών. Και αν ακόμη υπάρχει κανείς, η διαδρομή του αναδίδει έναν χωρίς προηγούμενο Αθηναϊσμό. Αν δε αυτό αποτελεί γενικό φαινόμενο, δεν αθρώνει τους εκ της ελλαδικής αθηναϊκής πολιτικής λοιπούς χώρους. Όλοι οφείλουν να ξέρουν ότι Δημοκρατία στη χώρα, χωρίς Δημοκρατία στη σχέση της Αθήνας με τις υπόλοιπες περιφέρειες, δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο η διαίωνιση της πασίγνωστης λεόντειας σχέσης.

Ας μην επεκταθώ στο πως δεν βάφονται τα αυγά. Κάτι λέει ο λαός για αυτά και τους αέρηδες. Απλά εγώ λέω ότι οι μπογιές, τα αναγκαία χρώματα, δηλαδή οι ιδέες, είναι ο πλούτος του κάθε πολιτικού χώρου. Και οι αγωνιστικές βέβαια περγαμηνές είναι πλούτος επίσης, όπως επίσης και η μνήμη, αλλά και αυτή χωρίς ιδέες για τη συνέχεια, κινδυνεύει να γίνει μνημόσυνο. Και όταν ένας πολιτικός χώρος αποδεδειγμένα είναι άμπρωτος, όποια και αν είναι η ιστορία του, δεν πρόκειται να γίνει τίποτε. Ουδέν εστί γενέσθαι, όπως θυμίζει και η ίδια αρχαία ρήση. Και το πιο σημαντικό από όλα είναι ότι κι αν ακόμη υπήρχαν ιδέες, η πρόγνωση παραμένει. Αυτό που εμποδίζει την προώθησή τους είναι η απουσία του αναγκαίου ηθικού αντικρίσματος. Κάτι που ως αίσθηση για το συγκεκριμένο πολιτικό χώρο αποτελεί άλλωστε κοινό τόπο, μεταξύ της συντριπτικής πλειονότητας των πολιτών.

Ηγέτης στα αρχαία Ελληνικά σημαίνει αυτόν που «δεικνύει τινά την οδό». Και η μόνη φορά που ο Γιώργος Παπανδρέου μπορεί να αποδειχθεί τέτοιος είναι να δείξει όχι απλά στον εαυτό του την πόρτα εξόδου από τη πολιτική σκηνή αλλά και στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Θα είναι η μόνη φορά που εξ αντικειμένου θα αντιπολιτευθεί τη Δεξιά. Γιατί ως τώρα, εξ αντικείμενου και πάλι, λειτουργούσε σαν αντίπαλος μεν, σίγουρος δε. Όταν βέβαια δεν συμπολιτεύονταν εξ αντικειμένου, ακόμη και αντιπολιτευόμενος. Αψευδής μάρτυς αυτών, οι κυβερνώντες, που ως γνωστό, σαφώς και τάσσονται υπέρ του σημερινού τοπίου. Το οποίο φιλοτεχνούν επίσης εξ αντικειμένου κι εξ αδιαίρετου τα Μέσα μεθ όλων των αντιπολιτεύσεων και με συνήθη πρακτική, το υποκατάστατο της μεγάλης ένδειας, τον κανγά. Τόσο στο γυαλί όσο στη Βουλή, με το άλλο μισό, τον έτερο εταίρο, την κυβέρνηση, να μην αποφεύγει αφού και πάλι εξ αντικειμένου την ωφελεί. Και κυρίως αφού είναι εκ του ιδίου φυράματος. Μόνο που τώρα βρέθηκε εκεί που είναι, και φυσικά επιθυμεί διακαώς να μείνει.

Έτσι μάλιστα όπως πηγαίνουν τα πράγματα, θα αργήσει πολύ να αποχαιρετήσει την Αλεξάνδρεια. Και αν υπάρχει δυνατότητα να επισπευσθεί αυτό, η λύση χρειάζεται να αναζητηθεί στις ιδέες και μόνο σε αυτές. Αυτές, που όπως χθες έτσι και σήμερα δεν υπάρχουν, και που χρειάζεται πρώτα να διατυπωθούν και στη συνέχεια αφού γίνουν καθομιλουμένη, και επόμενα κτήμα των πολιτών, τότε να αναμένονται τα υπόλοιπα. Εννοείται από φορείς, τόσο εμπνευστές, όσο όμως από πρόσωπα που να διαθέτουν το απαιτούμενο ηθικό αντίκρισμα. Αλλιώς, και ο νέος πολιτικός χειμώνας, θα είναι και αυτός μακρύς. Όπως το ίδιο συνέβη με ένα μεγάλο μέρος του προηγούμενου.

Ακόμη και στην περίπτωση που εγώ διαψευσθώ, και αν δηλαδή επέστρεφε το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση, τότε, όπως η υφιστάμενη είναι ένα μπλε ΠΑΣΟΚ, έτσι και το τελευταίο, θα ήταν μια πράσινη Νέα Δημοκρατία. Ακόμη και ως προς τις ιδέες, και όχι μόνο ως προς αυτές, αμφοτέρωθεν θα θυμίζουν την παλιά εκείνη Ιταλική ταινία, «ο κλέφας του κλέφαντος», με κύριο αντικείμενο κλοπής την ίδια τη Δημοκρατία {3}, επί του προκειμένου την Τέταρτη, από έναν λαό που δεν ήταν και όλες οι στιγμές του τόσο άσχημες. Γιατί είχε και καλές στιγμές στην ιστορία και μάλιστα κάποιες φορές από τις πιο καλές σε ολόκληρο τον κόσμο.

{} Το κείμενο της δήλωσης είχε ήδη γραφεί, όταν ζητήθηκε από το δημοσιογράφο κ. Στέλιο Μανουσάκη από τον Πειραιά «να σχολιάσω τις πρόσφατες αλλαγές που έγιναν στα όργανα του ΠΑΣΟΚ και το ποιος ήταν ο σκοπός». Οπότε αποτελεί και μια οφειλόμενη απάντηση.*

Σημειώσεις

{1} Χρήστος Κηπουρός, Περί διαγραφών και Ανεξαρτητοποιήσεων Βουλευτών και άλλες διατάξεις, βλ. μηχανές αναζήτησης στο internet.

{2} ο. π., Τέταρτη Δημοκρατία, 36η έκδοση, Συμβόλαιο με τις Περιφέρειες, βλ. ιστοσελίδα Δ.Π.Θ. <http://alex.eled.duth.gr/kipouros/>

{3} ο. π., Κλεμμένη Δημοκρατία, βλ. ιστοσελίδα Δ.Π.Θ. <http://alex.eled.duth.gr/kipouros/>

Δει δη ιδεών Δημοκρατίας

Δήλωση Χρήστου Κηπουρού

Αφορμή οι εξελίξεις στο ΠΑΣΟΚ